

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/105/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411203274
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2012:5411203274.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Rastislavom Plutinským, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Krajský lesný úrad v Žiline, IČO: 379 055 54, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 011 39 Žilina, zast. JUDr. Jozef Polák, advokát, Radlinského 1718, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovaným: 1) T. L. Z., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX J. W., 2) T. Q. C., rod. V., nar. X.X.XXXX, bytom B. U. XXXX/X, XXX XX J. W., zastúpení JUDr. Jurkovec ADVOKAT, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 1822, 026 01 Dolný Kubín, v konaní o neúčinnosť právnych úkonov a, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca svojim návrhom zo dňa 18.8.2011, podaným tunajšiemu súdu dňa 19.8.2011 žiadal, aby súd určil, že kúpna zmluva uzatvorená medzi predávajúcim ZENIT, spol. s r.o., so sídlom SNP 1202/14, Dolný Kubín, IČO: 31 642 373 na jednej strane a žalovaným L. Z., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, J. W. ako kupujúcim na strane druhej, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam W. S. parc. Č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 170 m² a agroturist. penzión súp. Č. XXX, postavený na parc. Č. XXX/X zapísaným na LV č. XXX C. L., k nehnuteľnostiam KN C parc. Č. 787/1 TTP o výmere 2328 m², KN C parc. Č. 787/6 TTP o výmere 803 m², KN C parc. Č. 787/11 TTP o výmere 851 m², KN C parc. Č. 787/13 TTP o výmere 1116 m², KN C parc. Č. 787/14 TTP o výmere 210 m², KN C parc. Č. 787/15 TTP o výmere 199 m², KN C parc. Č. 787/16 TTP o výmere 257 m², KN C parc. Č. 787/19 TTP o výmere 505 m², KN C parc. č. 787/20 TTP o výmere 582 m², KN C parc. Č. 787/24 TTP o výmere 480m², KN C parc. Č. 787/25 TTP o výmere 199 m², KN C č. 787/26 TTP o výmere 441 m², KN C parc. Č. 787/27 TTP o výmere 163 m², KN C parc. Č. 787/28 TTP o výmere 971 m², KN C parc. Č. 787/31

7C/105/2011

2.

TTP o výmere 1252 m², KN C parc. Č. 787/32 TTP o výmere 130 m², KN C parc. Č. 787/37 TTP o výmere 29 m², KN C parc. Č. 787/41 TTP o výmere 267 m², KN C parc. Č. 787/43 TTP o výmere 49 m², KN C parc. Č. 787/44 TTP o výmere 171 m², KNC parc. Č. 787/45 TTP o výmere 188 m², KN C parc. Č. 787/46 TTP o výmere 176 m², KN C parc. Č. 787/47 o výmere 28 m², KNC parc. Č. 851 TTP o výmere 56441 m², KN C parc. Č. 851/1/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 88 m², KN C parc. Č. 851/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1164 m², KN C parc. Č. 879/1 TTP o výmere 22734

m2 zapísaným na LV č. XXX k.ú. C. L. a k nehnuteľnostiam KN C parc. Č. 390/70 zastavané plochy a nádvoría o výmere 479 m2 a budova súp. Č. 1202 na parc. Č. 390/70 zapísaným na LV č. XXXX k.ú. P. X. a ktorej vklad povolila Správa katastra Dolný Kubín pod P. dňa 13.4.2010 je voči žalobcovi neúčinná.

Ďalej žiadal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1/ L. Z., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, J. W. ako darcom na strane a žalovanou 2/T. Q. C., nar. X.X.XXXX, bytom B. U. XXXX/X, J. W. ako obdarovanou na strane druhej, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam KN C parc. Č. 879/6 zastavané plochy a nádvoría o výmere 170 m2 a agroturistický penzión súp. Č. XXX postavený na parc. Č. 879/6 zapísaným na LV č. XXX C. L., a k nehnuteľnostiam KN C parc. Č. 787/1 o výmere 2328 m2, KN C parc. Č. 787/6 TTP o výmere 803 m2, KN C parc. Č. 787/11 TTP o výmere 851 m2, KN C parc. Č. 787/13 TTP o výmere 1116 m2, KN C parc. Č. 787/14 TTP o výmere 210 m2, KN C parc. Č. 787/15 TTP o výmere 199 m2, KN C parc. Č. 787/16 TTP o výmere 257 m2, KN C parc. Č. 787/19 TTP o výmere 505 m2, KN C parc. Č. 787/20 TTP o výmere 582 m2, KN C parc. Č. 787/24 TTP o výmere 480 m2, KN C parc. Č. 787/25 TTP o výmere 199 m2, KN C parc. Č. 787/36 TTP o výmere 441 m2, KN C parc. Č. 787/27 TTP o výmere 163 m2, KN C parc. Č. 787/28 TTP o výmere 971 m2, KN C parc. Č. 787/31 TTP o výmere 1252 m2, KN C parc. Č. 787/32 TTP o výmere 130 m2, KN C parc. Č. 787/37 TTP o výmere 29 m2, KN C parc. Č. 787/41 TTP o výmere 267 m2, KN C parc. Č. 787/43 TTP o výmere 49 m2, KN C parc. Č. 787/44 TTP o výmere 171 m2, KN C parc. Č. 787/45 TTP o výmere 188 m2, KN C parc. Č. 787/46 TTP o výmere 176 m2, KN C parc. Č. 787/47 TTP o výmere 28 m2, KN C parc. Č. 851// o výmere 56441 m2, KN C parc. Č. 851/1/2 zastavané plochy a nádvoría o výmere 88 m2, KN C parc. Č. 851/2 zastavané plochy a nádvoría o výmere 1164 m2, KN C parc. Č. 879/1 TTP o výmere 22734 m2 zapísaným na LV č. XXX k.ú. C. L. a k nehnuteľnostiam KN C parc. Č. 390/70 zastavané plochy a nádvoría o výmere 479 m2 a budova súp. Č. XXXX na parc. Č. 390/70 zapísaným na LV č. XXXX k.ú. P. X. a ktorej vklad povolila Správa katastra Dolný Kubín pod P. dňa 21.5.2010 je voči žalobcovi neúčinná.

Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca má pohľadávku vo výške 74.031,92 EUR s prísl. voči dlžníkovi: ZENIT, spol. s r.o., so sídlom SNP 1202/14 Dolný Kubín, ktorá vznikla na základe právoplatného rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Dolnom Kubíne OLÚ - 2006/00135 zo dňa 29.12.2006 v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Žiline A/2007/00263/BOR zo dňa 21.3.2007. Predmetnými rozhodnutiami bola dlžníkovi uložená povinnosť zaplatiť penále celkovo vo výške 2.430.286,- SK za oneskorené zaplatenie odvodu uloženého rozhodnutím v roku 2004 v zmysle vtedy účinného zákona č. 61/1977 Zb. Po čiastočnej úhrade dlžníkom prestavoval zostatok záväzku dlžníka výšku 74.031,92 EUR s prísl.

Podľa návrhu žalobcu, podľa §9 ods. 11 zák. č. 326/2005 Z.z. účinného v čase vydania rozhodnutí sú odvod aj penále príjmom štátneho rozpočtu a jedná sa teda o pohľadávku štátu, ktorej správu vykonáva Krajský lesný úrad.

7C/105/2011

3.

Dlžník bol v čase vydania rozhodnutí, z ktorých záväzok a povinnosť dlžníka vznikla a aj v čase splatnosti pohľadávky žalobcu, vlastníkom vyššie uvedených nehnuteľností. V čase po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutí ukladajúcich dlžníkovi peňažnú povinnosť voči štátu - žalobcovi a po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, avšak dlžník previedol vyššie uvedené nehnuteľnosti na žalovaného 1/, t.j. L. Z., a to kúpnu zmluvou, ktoré vklad povolila Správa katastra Dolný Kubín pod J. XXX/XX zo dňa 13.4.2010. Navrhovateľ uviedol, že dlžník previedol vyššie uvedené nehnuteľnosti na kupujúceho, ktorým bol konateľ dlžníka, t.j. na subjekt personálne bezprostredne prepojený s dlžníkom.

Krátko po prvom scudzovacom úkone žalovaný 1/ previedol predmetné nehnuteľnosti tentokrát darovacou zmluvou na žalovanú 2/ a Správa katastra Dolný Kubín povolila vklad vlastníckeho práva pod P. XXX/XX zo dňa 21.5.2010. Žalovaná 2/ bola a je jedinou spoločníčkou dlžníka ako právnickej osoby.

Dlžník vyššie uvedenými prevodmi nehnuteľností na žalovaného 1/ zásadným spôsobom znížil svoj majetkový substrát. Následný ďalší prevod darovacou zmluvou zo žalovaného 1/ na žalovanú 2/ len potvrdil úmysel dlžníka, ktorým bolo zmeniť štruktúru svojich aktív na úkor veriteľa - žalobcu.

Žalobca ďalej uviedol, že v súčasnosti je dlžník vlastníkom len nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. T. a LV č. XXXX k.ú. T., na ktoré sa však vzťahuje prednostné záložné právo v prospech pohľadávky iného veriteľa. Vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu a jej príslušenstva a skutočnosť, že na nehnuteľnosti, ktoré zostali vo vlastníctve dlžníka sa vzťahuje prednostné právo iné veriteľa je zrejmé, že dlžník kúpnu zmluvou P. a darovacou zmluvou P. ukrátil uspokojenie pohľadávky veriteľa.

Žalobca mal za to, že sú naplnené všetky zákonné podmienky pre určenie, že kúpna zmluva P. medzi dlžníkom a žalovaným 1/ je voči žalobcovi neúčinná. Predmetná kúpna zmluva je právnym úkonom, ktorým bol žalobca ukrátený a úkonom, ktorý dlžník - právnická osoba uskutočnil s osobou (L. Z.), ktorá bola v čase odporovateľného právneho úkonu členom štatutárneho orgánu dlžníka, ako je zrejmé z predložených listinných dôkazov.

Dlžník týmto úkonom zmenšil svoj majetok do takej miery, že tým ukrátil uspokojenie veriteľovej pohľadávky, nakoľko zostávajúci majetok dlžníka z hľadiska svojej štruktúry a charakteru nepostačuje na uspokojenie pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi, o čom svedčí aj doterajší výsledok exekučného konania, ktoré sa proti dlžníkovi vedie od roku 2010 a do dňa podania žaloby nedošlo k uspokojeniu vymáhanej pohľadávky z dôvodu nemajetnosti dlžníka.

Žalobca mal za to, že k ukráteniu uspokojeniu pohľadávky žalobcu konaním žalovaných došlo, nakoľko majetok dlžníka a jeho štruktúra sa zmenila natoľko, že nie je možné zostatok (väčšiu časť) pohľadávky žalobcu uspokojiť ani exekučným konaním.

Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 13.4.2012, podanom na Okresný súd dňa 13.4.2012 uviedol, že nehnuteľnosti sa prevádzali zo spoločnosti Zenit spol. s r. o. z dôvodu zmeny rozsahu a štruktúry podnikania spoločnosti Zenit spol. s r.o., ktorá Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 28.9.2010 predala podnik G. - prevádzku poskytovania agroturistických služieb a ukončila prevádzkovanie Lyžiarskeho strediska G., pričom na všetkých nehnuteľnostiach viazlo záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s. vzniknuté z titulu úveru z roku 2007 poskytnutého spoločnosti Zenit spol. s r.o., s lehotou splatnosti v roku 2017, ktorého nesplatená istina k dátumu 21.5.2010 predstavovala sumu 1.029.175,46 EUR. Nehnuteľnosti sú doposiaľ bezprostredne previazané na časť bývalého podniku G., jednak

7C/105/2011

4.

sa na nich poskytujú služby a ich previazanosť okrem iného vyplýva z toho, že na tejto časti majetku spoločnosti Zenit spol. s r.o. bolo zriadené záložné právo banky, pričom ostatný nehnuteľný a časť hnutel'ného majetku spoločnosti Zenit spol. s r.o. neboli založené v prospech banky. V čase prevodu tak konajúce osoby považovali prevod tohto majetku za prevod pasív, resp. za prevod majetku, ktorý bol zaťažený záložným právom a s ktorým prevodom bezprostredne po ňom sa prevádzal na nadobúdateľa prevádzky G. aj záväzok splácať vyššie uvedený dlh banky, ktorý dlh prevyšoval hodnotu nehnuteľnosti. O objektívnom charaktere úmyslu previesť nehnuteľnosti v rámci predaja časti podniku spolu s časťou podniku, ktorá zabezpečuje realizáciu činností podniku, a ktorej hodnota je nižšia ako úver viaznuci na časti podniku svedčí aj skutočnosť, že predaj časti podniku G., ktorý sa realizoval následne po napadnutých prevodoch zmluvou zo dňa 28.9.2010 zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina od 9.10.2010, ktorý bol zapísaný do Obchodného registra Okresného súdu Žilina oddiel: Sro, vložka č. 3062/L v spoločnosti Zenit spol. s r.o. nenapadol žiaden z obchodných partnerov, alebo veriteľov spoločnosti Zenit spol. s r.o. Podnik obsahoval viacero hnutel'ných vecí vyššej hodnoty, ktoré neboli zaťažené žiadnymi ťarchami, ktoré neboli Mgr. Mariánom Kráľom spísané, hoci v tom čase už exekúcia EX 38/10 prebiehala.

Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že je pravdou, že žalovaný v 1. rade ako konateľ spoločnosti Zenit spol. s r.o. pri nadobúdaní vlastníctva nehnuteľností vedel o existencii viacerých dlhov spoločnosti, pričom však tieto dlhy považoval k dátumu 13.4.2010 za dlhy krátkej splatnosti a relatívne nižšej hodnoty (v porovnaní s hodnotou predanej časti podniku a výške na nej viaznucej hodnoty pasíva - úveru), ktorých uhradenie bolo zabezpečené majetkových substrátom, ktorý ostal v spoločnosti Zenit spol. s r.o., pričom aj do budúca považoval žalovaný v 1. rade tento majetok za dostatočný na uspokojenie všetkých dlhov spoločnosti Zenit spol. s r.o. ďalej uviedol, že majetok spoločnosti Zenit spol. s r.o. k dátumu 13.4.2010 a 21.5.2010 predstavovala jednak hodnota prevádzky G., prevedená v septembri 2010 na tretiu osobu, ktorú hodnotu majetku mohol konajúci exekútor Mgr. Marián Král spísať v čase začatia exekúcie č. EX 38/2010 a EX 80/2010. Hodnotu majetku predstavovali v roku 2010 pozemky registra KN C č. 220/8 a 220/19 nachádzajúce sa v katastrálnom území T., ktoré v zmysle vyjadrenia mesta Dolný Kubín z 30. januára 2009 boli určené ako plochy obytných území s nízko podlažnou zástavbou, následne spoločnosť Zenit spol. s r.o. tieto rozdelila na pozemky vhodné na stavebné účely s prístupovou cestou a začala tieto pozemky v spolupráci s realitnou kanceláriou AVENUE, s. r. o. predávať tretím osobám. Jednalo sa o pred ôsmich pozemkov vhodných na stavebné účely v zmysle priloženej dokumentácie, v ktorých výmera predstavovala spolu 11042 m². Vzhľadom na skutočnosť, že vkladom P. XXX/XX zo dňa 4.2.2009 došlo k prevodu časti týchto pozemkov - prevod novovytvorenej parcely KN C č. 220/64 o výmere 1084 m² a podielu 1/8 na „spoločnej ceste“ ktorý predstavoval 229 m² za cenu 30.445,48 EUR, t.j. m² pozemku v predmetnej lokalite bolo možné predať zhruba za 23,- EUR za m² (mínus provízia realitnej kancelárie 3,- EUR). Po tomto predaji ostalo spoločnosti Zenit spol. s r.o. k dátumu 13.4.2010 a 21.5.2010 na predaj 9729 m² pozemkov, ktorých hodnota predstavovala približne 194.580,- EUR. Tieto pozemky boli zaťažené záložným právom X. K. a W. J..

Žalovaný 1/ teda žiadal, aby súd návrh zamietol.

Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol že má za to, že obrana žalovaných neobstojí z hľadiska právneho a ani nie je preukázaná z hľadiska skutkového tvrdenia žalovaných ohľadne skutkových okolností týkajúcich sa majetkového substrátu dlžníka a jeho hodnoty sú v prevažnej miere len v rovine tvrdení bez preukázanej hodnoty a zároveň sú značne skresľujúce, nakoľko žalovaná strana zamlčuje tie skutkové okolnosti, ktoré jednoznačne preukazujú, že dlžník

7C/105/2011

5.

v rozhodnom čase nemal k dispozícii okrem sporných nehnuteľností také aktíva, aby nimi mohol uspokojiť pohľadávku žalobcu.

Na pojednávaní dňa 23.5.2012 právny zástupca žalovaných poukázal na tú skutočnosť, že napádané právne úkony neboli spôsobilé zmenšiť majetok, z ktorého sa mohol uspokojiť žalobca. Išlo o zaťažený majetok a v podstate o pasíva v majetkovej podstate. Navyše, v čase uzatvárania predmetných právnych úkonov, bol majetok spoločnosti Zenit dostatočný na uspokojenie žalobcu. Poukázal na to, že v tom čase boli problémy so splácaním úveru od Slovenskej sporiteľne vo výške 94 miliónov Sk a preto k tomuto dlhu pristúpili. Ďalší dlžníci a to práve žalovaný a právnická osoba EVVAS, s. r. o., Dolný Kubín, pričom uvedený úver má byť splácaný až do roku 2017, pričom rokujú o ďalšom predĺžení splatnosti. Práve vzhľadom na tento úver boli predmetné nehnuteľnosti vysoko zaťažené a hodnota tiarch vysoko presahovala hodnotu tohto majetku. Spoločnosť Zenit mala v tom čase však hnuťelné veci, napr. lanovku, ktorá nebola zaťažená v prospech žiadnej osoby. Taktiež pozemky, ktoré uvádzali, tak v prípade, že sa vychádza z ich tržnej ceny, mali hodnotu 194.000,- EUR. Majetok bol prevádzaný s vedomím, že Zenit mal v tom čase dostatok iného majetku z ktorého sa mohol žalobca ako veriteľ uspokojiť a oni nemôžu v žiadnom prípade niesť zodpovednosť za laxné správanie exekútora alebo žalobcu, ktorí mohli od roku 2007 viesť exekúciu a domáhať sa uspokojenia. V mesiaci september 2010 došlo k prevodu časti podniku z majetku spoločnosti Zenit, ktorý nebol zaťažený a išlo o úkon následný po prevodoch, ktoré sú napádané, čiže podľa nich primárne sa mal domáhať žalobca neúčinnosti týchto úkonov, pokiaľ mal za to, že došlo k jeho ukráteniu, nakoľko hodnota tohto majetku bola vysoká - 93 miliónov SK, a tento majetok nebol zaťažený v prospech iných osôb.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na právoplatné rozhodnutie o uloženej sankcii sú oni zo zákona správcom tejto pohľadávky štátu a teda museli pristúpiť ku krokom na jej uspokojenie. Vzhľadom na to, že Zenit tvrdil, že je v zlej ekonomickej a finančnej situácii pristúpili na splátky, kde Zenit prvé tri splátky aj zaplatil a neskôr prestal splácať. Preto boli nútení podať návrh na exekúciu, kde opätovne došlo k dohode o splátkach, ale opätovne boli zaplatené len tri splátky. O prevodoch majetku oni neboli informovaní a dozvedeli sa to až od súdneho exekútora, ktorý im sám odporučil túto žalobu, nakoľko on sám túto pohľadávku uspokojiť nevedel.

Žalovaný v 1/ rade uviedol, že predmetné nehnuteľnosti slúžili na zabezpečenie úveru vo výške 93 miliónov Sk pre Slovenskú Sporiteľňu. Za tento úver bolo vybudované lyžiarske stredisko spolu so sedačkovou lanovkou, zasnežovaním a inou infraštruktúrou, kde hnutelné veci neboli predmetom záložného práva a dali sa postihnúť v rámci exekučných konaní. Tento majetok bol riadne vedený ako majetok spoločnosti Zenit, riadne sa odpisoval vzhľadom k nadobúdacím faktúram a následne až v septembri došlo k odpredaju časti podniku. Pokiaľ on jednal s exekútorom, tak v podstate o rozsah majetku sa nezaujímal, on sám ho upozornil na pozemky v Mokradi, ktoré neboli zaťažené pre SLSP a vyzval ho, aby to skúsili predať cez neho, pretože tie pozemky vtedy predávali aj napriek záložnému právu prednostného záložného veriteľa a dal sa tam dosiahnuť výťažok, ktorý by bol uspokojil všetkých veriteľov. Pokiaľ ide o hnutelné veci, tieto boli zaobstarané a vybudované od decembra 2007 a v súčasnosti sa tam stále nachádzajú. Ide o veci ako sedačková lanovka, zasnežovací automatický systém, ratrák, snežný skúter, len turniketový systém mal hodnotu 2,5 mil. SK.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že sa predmetných vecí nejak priamo nezúčastňovala, o chod firmy sa mal starať pán Z.. Poukázala na to, že nie je neobvyklé, pokiaľ dostala dar

7C/105/2011

6.

v hodnote niekoľko stotisíc EUR, ktorý je zaťažený, pretože ona je zároveň ručiteľkou vysokého úveru a je tam založený celý jej majetok o ktorý môže prísť v prípade, že by firma nefungovala.

Súd vykonal v predmetnej veci dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dokladmi založenými v spise ako i oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8Er/77/2010, so spisom súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa sp. zn. EX 38/2010, pričom zistil tento skutkový stav:

V konaní nebolo sporné a je to preukázané aj overenými kópiami spisov Správy katastra nehnuteľností Dolný Kubín, že právne úkony týkajúce sa prevodov opísaných nehnuteľností sa udiali tak, ako ich popísal žalobca. Taktiež niet sporu o tom, ako vyplýva z pripojených rozhodnutí Obvodného lesného úradu v Dolnom Kubíne (č. OLÚ-2006/00135 zo dňa 29.12.2006) a Krajského lesného úradu v Žiline (Č.j. A/2007/00263/BOR zo dňa 21.3.2007), že žalobca má vymáhateľnú pohľadávku voči spoločnosti Zenit, s. r. o., Dolný Kubín, IČO: 31 642 373 vo výške 2.430.286,- SK (80.670,- EUR), kde však časť tejto pohľadávky už povinná spoločnosť zaplatila a v súčasnosti, o čom medzi účastníkmi taktiež niet sporu, výška uvedeného záväzku predstavuje sumu 74.031,92 EUR. Taktiež z citovaných exekučných spisov je zrejmé, že práve pre uvedenú sumu podal žalobca návrh na vykonanie exekúcie dňa 23.3.2010, kde po vydaní poverenia dňa 30.3.2010 uvedenú exekúciu vykonáva exekútor Mgr. Marián Kráľ. Ten vydal dňa 8.4.2010 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný prebral dňa 23.4.2010 a ten istý deň aj upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti v k.ú. P. X. (LV č. XXXX), k.ú. T. (LV č. XXXX, XXXX). Ako súd zistil, exekútor ďalej zisťoval účty povinného, motorové vozidlá. Nevyplyva však z tohto spisu, žeby exekútor urobil, alebo sa pokúsil o vykonanie súpisu hnutelných vecí vo vlastníctve povinného.

Súd sa v konaní oboznámil aj s úverovou zmluvou spoločnosti Zenit so Slovenskou sporiteľňou (zmluva o úvere č. XX/XXXX/OC/XX) zo dňa 27.8.2007, kde je zrejmé, že skutočnosti uvádzané žalovanými ohľadne toho, že SLSP požičala spoločnosti ZENIT sumu

94.782.651,- Sk sú pravdivé. Taktiež, je pravdivé tvrdenie, že splatnosť pôžičky je 31.7.2012. Pravdou je aj to, že ako spoločnosť EVVAS, s. r. o., tak aj žalovaní ako fyzické osoby pristúpili ako dlžníci k pohľadávke vyplývajúcej z citovanej úverovej zmluvy (Dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 27.8.2007, resp. Notárska zápisnica B. XXX/XXXX, B. XXXXX/XXXX, notár JUDr. Marián Zboja, Dolný Kubín). Taktiež niet sporu o tom, a vyplýva to aj z príslušného listu vlastníctva (LV č.XXX, č.XXX, k.ú. C. L.), že predmetné nehnuteľnosti sú skutočne založené v prospech Slovenskej sporiteľne. Zo zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 28.9.2010 súd zistil, že predávajúci Zenit, s.r. o., predal spoločnosti Peter Zemko - súkromné stredné odborné učilište, s. r. o., Dolný Kubín rôzne hnuiteľné veci a záväzky, presne špecifikované v prílohe tejto zmluvy za kúpnu cenu 1.710.134,41 EUR. Ako vyplýva z príloh, tak predmetom predaja boli veci ako plnoautomatický zasnežovací systém SNOWSTAR, počítač, príslušenstvo, softvér, snežné pásové vozidlo, technológia lanovej dráhy typu UNIFIX 4 atď.

V zmysle § 42a OZ ods. 1 veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

7C/105/2011

7.

Podľa ods. 2 odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

(3) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

(4) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a

a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom,

b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a),

c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

(5) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom 2b) alebo odborným odhadom, a ktorý

a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, 2c) alebo

b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo

7C/105/2011

8.

c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

Podľa § 42b

(1) Právo odporovať právnomu úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

(2) Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

(3) Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právny nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

(4) Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnomu úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe (tzv. relatívna neúčinnosť), ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Odporovať možno len úkonom dlžníka, len tento totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok

vznik odporovateľnosti. Právny úkon musí byť urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy. Na odporovateľnosť nestačí úmysel ukrátiť veriteľa, musí dôjsť k skutočnému (faktickému) ukráteniu. Úmysel sám o sebe, bez ukrátenia uspokojenia nároku veriteľa, nestačí na vznik nároku na odporovanie.

V danom prípade potom, po vykonanom dokazovaní súd musel žalobu zamietnuť a to predovšetkým z toho dôvodu, že v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že by citovanými právnymi úkonmi došlo k jeho ukráteniu ako veriteľa. V danom prípade v žiadnom prípade v momente uzavretia predmetných zmlúv nedošlo k faktickému ukráteniu žalobcu. Je zrejmé, že spoločnosť Zenit mala v tom čase majetok, ktorý bolo možné postihnúť exekúciou, z ktorého bolo možné uspokojiť celú pohľadávku žalobcu. Išlo predovšetkým o hnutelný majetok, ktorý sa odpredával až s dostatočným časovým odstupom po uzavretí predmetných zmlúv a exekútor ho mohol postihnúť, resp. aspoň spísať. Treba prisvedčiť tvrdeniu právneho zástupcu žalovaných, že v danom prípade za vzniknutú situáciu nesie zodpovednosť laxný prístup žalobcu a exekútora. Úlohou exekútora nie je uspokojiť pohľadávku žalobcu len predpokladane ľahko speňažiteľným majetkom a predajom jednej veci, ale je jeho povinnosťou pokúsiť sa uspokojiť ho aj z iného majetku, ktorý je jednoznačne predajný, ako príklad možno uviesť snežné vozidlo, či počítač s rozličným príslušenstvom. Až následne za už prebiehajúcej exekúcie dochádzalo k odpredaju majetku dlžníka a to či už viacmenej nútenému (pozemky v Mokradi), kde je zrejmé, že sa nedosiahol výťažok rovnajúci sa tržnej cene, čo je zvyčajný výsledok, alebo neskôr, pri predaji časti podniku. Za situácie, keď sa žalobca opiera o tvrdenie súdneho exekútora, že nie je možné uspokojiť pohľadávku žalobcu, ktorý však riadne

7C/105/2011

9.

exekúciu nevedol a nezisťoval komplexne celý majetok dlžníka, z ktorého by mohol byť uspokojený veriteľ, tvrdenie žalobcu o tom, že bol predmetnými úkonmi, ktoré napáda, ukrátený jednoznačne neobstojí. Naopak, žalovaní jednoznačne preukázali, že v čase konania predmetných úkonov bol vo vlastníctve dlžníka majetok mnohonásobne prevyšujúci pohľadávku žalobcu. Navyše, skutočne nemožno brať do úvahy nelogické napádanie úkonov ohľadne prevodu nehnuteľností, z ktorých sa prakticky žalobca v exekúcii ani nemôže uspokojiť, nakoľko minimálne do roku 2017 bude na týchto nehnuteľnostiach viazať záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne. Oproti tomu sa nenapádajú iné úkony z ktorých by uspokojenie žalobcu v exekúcii bolo možné predpokladať. Pokiaľ teda nebola splnená základná podmienka odporovateľnosti a to ukrátenie žalobcu, súd musel žalobu zamietnuť. Ohľadne ostatných skutočností, vzhľadom na vyslovený právny názor, nepovažuje súd za potrebné sa vyjadrovať.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods.3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto vykonateľným rozhodnutím, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov).